

Duften af nåde og lugten af lov

Efterfølgelsens atmosfære

Efterfølgelse er en side ved det kristne liv, som ingen af os kommer uden om, og det er godt det samme. For efterfølgelse er at leve sit liv med Jesus - og at gøre det hele vejen rundt. Bibelen taler meget om at følge efter Jesus. Nogle gange sker det på en lokkende indbydende måde, og andre gange er tilgangen advarende og formanende. Vi har brug for begge dele. Men jeg har bemærket, at efterfølgelse og efterfølgelse ikke altid er det samme, selvom ordene der bruges er ens. Det handler både om den måde, der tales om efterfølgelse på, og den måde den praktiseres på. Det er svært at fange ind i ord, ligesom lugten i et rum kan være lidt udefinerlig og alligevel i høj grad er med til at bestemme atmosfæren. Efterfølgelsens atmosfære kan i nogle situationer være en duft af nåde og i andre en lugt af lov.

Duften af nåde

Når efterfølgelsen af Jesus sker i en duft af nåde, så er grundstemningen glæde og tryghed. Ikke fordi der ikke er kamp mellem det gamle og det nye menneske. Heller ikke fordi der ikke betales en pris for at følge Jesus. Alligevel sker det hele i en atmosfære af nåde, og den atmosfære opleves som frihed.

Det er duften af barnetryghed. Uanset, hvordan det lykkes at følge efter Jesus, så er jeg Guds barn. Det ændres der ikke ved, for den sag er afgjort på Jesu kors. Det tager trykket af efterfølgelsen og giver den et frihed og lethed, som dufter af nåde.

Efterfølgelse i nådens atmosfære er ikke så optaget af at gøre det rigtige, men orienterer sig mere ud fra, hvad der er godt for mit medmenneske, og hvad der ærer Gud. Det handler jo ikke om at skulle gøre det rigtige for at blive god nok, for det bliver vi ikke på denne jord. Det er jo netop dem, som ikke er gode nok, Jesus giver evigt liv. Så betyder det ikke så meget at være korrekt, men det er meget vigtigere at være god.

Samvittigheden er parkeret på Golgata, og fra den position efterleves formaningerne. Fordi det er Guds gode vilje for mig og andre mennesker, og fordi det er med til at ære ham. Men atmosfæren er fri, for efterfølgelsen er ikke drevet af kravet om at være korrekt.

Lugten af lov

Efterfølgelsen kan også være omgivet af en lugt af lov. Det er, når forsoningen ikke for alvor gælder overfor kravet om lydighed mod Guds bud. I princippet frelses vi af nåde, men nåden er ikke helt nok. Der skal efterfølgelse til. Budene og formaningerne skal efterleves punktligt ellers "synder jeg på nåden." Detaljeren bliver vigtigt, og det handler mere om at gøre det rigtige end om at gøre det gode. At være rigtig og korrekt, det er målet. Det er som om, at alle de gode ord om forsoningen og nåden bliver til princip-ord, der ophæves af formaningerne, budenes og efterfølgelsens krav. Det lugter af lov, selvom ordene om nåden nok skal blive sagt. Som i en bagerbutik, hvor der trænger en umiskendelig lugt af brændt brød ud fra baglokalet.

Der spørges ikke efter, hvad der gavner mit medmenneske, og hvad der ærer Gud, men derimod hvad jeg skal gøre eller undlade at gøre for at have god samvittighed. Dermed er de gode gerninger blevet deres eget mål, og den gode samvittighed er parkeret på rigtighedens og korrekthedens p-plads. Det lugter af lov, og nådens frihed er en by i Rusland.

Det smitter

Efterfølgelsens atmosfære smitter. Det sker umærkeligt, som luften der når vores næsebor. Vi påvirker hinanden, og vores fællesskaber påvirkes af atmosfæren omkring den enkeltes efterfølgelse. Nåden smitter, så en hel kristen forsamling kan være optaget af at leve et bibelsk menighedsliv i en duft af nåde. Men loven smitter også, så et fællesskab kan stræbe efter det samme bibelske menighedsliv, men lugten af lov hænger ved det hele.

Det sker ofte umærkeligt, at duften af nåde udskiftes med lugten af lov, og der er vel ingen af os, som dybest set ønsker det. Efterfølgelse i en duft af nåde er at leve med Jesus i en atmosfære af tryghed og frihed. For duften af nåde udgår fra ham.

Henrik Nymann Eriksen